

Nhiều người trong số những người tham gia bầu cử tình đã bị cơ quan công an mời làm việc và bắt buộc phải ký vào bản cam kết không xuống đường tham gia bầu cử tình nữa.

Người bị bầu cử tình phóng to tờ báo Thanh Niên đăng lời GD công an Hà Nội "Không chỉ tránh áp lực người bầu cử tình yêu nước".

Những người bầu cử tình cho biết lòng yêu nước sẽ không cho phép họ nghĩ yên nhà nước quy định t và những người dân vẫn tiếp tục bị uy hiếp ngoài Biên Đông, cho dù có thể bản thân họ, những người trẻ, phải chịu những hậu quả trực tiếp hay gián tiếp vì tham gia xuống đường.

Đó cũng là tâm sự của các người trẻ trong buổi trò chuyện hôm nay, bao gồm Kim Tiến, Tiến Nam từ Hà Nội và Lâm, Trần Ngọc Sa, Hoàng Sa từ Sài Gòn.

Mối uởng cà phê và ghi âm

Khánh An: Các người đều là những người đã xuống đường tu hành, bầu cử tình để chống việc Trung Quốc xâm lược trên Biên Đông, thì ngoài những hậu quả mà các người trực tiếp lãnh ngay từ cuộc bầu cử tình như là bị bắt b, bị đánh đập, thì các người có còn gặp những hậu quả nào khác nữa không sau khi các người về nhà?

Tiến Nam: Nhiêu lắm, Khánh An. Kể ra thì chắc là nó cũng không hết được mấy việc đâu, nhưng mà Tiến Nam cũng xin kể một câu chuyện vui vui vậy. Tiến Nam đi bị u tình vậy thì cũng đi làm bình thường thôi, cũng phải lo cho cuộc sống, nhưng mà khi về nhà Tiến Nam có nhận được một bức thư, mà thư chắc không biết bức thư đó có phải là của bên Bộ Công An hay không nhưng mà trên bì thư bên ngoài có ghi BCA là Bộ Công An C49, đề "Gửi anh Nguyễn Tiến Nam", trong đó có một bức ảnh Tiến Nam cùng anh Nguyễn Văn Phụng, người được Tuyên Cáo hôm ngày 3 tháng 7. Và Tiến Nam đọc sau bức ảnh có ghi rằng "Anh của anh đẹp lắm!" Mà công nhận anh của Tiến Nam cũng đẹp thật vì Tiến Nam cũng rất trẻ mà...

Kim Tiến: Anh đẹp giai thật mà! (cười)

Tiến Nam: "...Lắm sau mà thư của, mấy anh đi gặp chúng tôi, số ko biết ngày vậy". Bên dưới ký tên: BAC- C49. Tiến Nam nghĩ rằng bức thư đó có 3 mục đích, một là để hù dọa hai về chuyện nguyền bùa cùng nhà với Tiến Nam, mục đích thứ hai của họ là họ muốn đe dọa Tiến Nam và thứ ba nữa là nếu Tiến Nam mà đưa bức ảnh đó và dòng chữ đó lên mạng thì sẽ bị họ vì thư của C49 là bên cảnh sát môi trường. Sau đó Tiến Nam nghĩ rằng mình đâu có làm gì hay ho gì môi trường trong cuộc bị u tình đâu! Khi Tiến Nam về thì họ mấy đi uống cà phê thì họ đến đó gây áp lực với công viên công ty hay là nếu Tiến Nam trả họ là gia đình.

Kim Tiến: Trừ cái, em thì chắc được vậy. Buồn quá! Không ai mấy em đi uống cà phê cả, mà em lại đang thật nghiệp. Chắc ai cho em đi làm thành ra em không làm được cái gì cả.

Hoàng Sa: Hoàng Sa thì biết mấy uống nước trà.

Họ sẽ dùng phương cách mấy, họ không triu tập chúng ta lên làm việc ở đơn công an nữa, mà

hôm nay chúng ta đi uống cà phê. Có nét khác biệt hơn là hôm ghi âm chúng không có làm biên bản trên giấy tờ như trước kia.

Bài tình huống Trung Quốc tại Hà Nội sáng Chiều ngày 07-08-2011. Courtesy NguyenXuanDien's blog

Tiến Nam : Sau cuộc biểu tình Tiến Nam nghĩ rằng có một nét văn hóa mới dành cho mọi người, đó là sau cuộc biểu tình đã được những người có trách nhiệm hay là những người bên trong cuộc biểu tình vào và họ sẽ mời chúng ta đi uống cà phê. Họ sẽ dùng phương pháp mới, họ không triệu tập chúng ta lên làm việc để an ninh, mà hôm nay chúng ta đi uống cà phê. Có nét khác biệt hơn là hôm ghi âm chúng không có làm biên bản trên giấy tờ như trước kia. Tiến Nam đã từng phớt lờ đi bên an ninh khi làm việc với Tiến Nam rằng anh có thể nói chuyện với anh để anh lên bàn, tôi cũng đi lên và chúng ta cùng nói chuyện thì chúng ta mới nói chuyện được, nếu không thì chúng ta sẽ không nói chuyện.

Khánh An: Vâng. Khánh An cũng nghe được rằng có một số người sau khi tham gia đi biểu tình thì họ không mời lên công an làm việc những họ lại mời những người chỉ phớt lờ trong công việc, chúng ta nhìn thấy là bất ngờ, bất ngờ những người này người kia, có những người họ đã xảy ra như thế. Khánh An không biết tại đây....

Kim Tiến: Anh Phóng viên. Em có nghe anh nói là gì số anh đi như thế này thì ngày mai công ty anh có thể bắt đầu đi việc, anh nói với chủ nhân và sẽ sàng tạo công việc vì lòng yêu nước. Anh nói có thể không đi làm những không thể không yêu nước được.

Khánh An: Vâng. Không biết trong số các bên này có ai đã bắt những người trong công việc trực tiếp hay không sau khi các bên đi biểu tình? Mời Hoàng Sa trình bày với anh Trưởng Sa sau nhé.

Hoàng Sa: Hoàng Sa thì chỉ có cơ quan công an biết thôi chứ còn là chỉ làm thì chúng ta biết thành ra chúng ta biết được. Những mà công an thì họ mời rồi.

Khánh An: Vâng. Vậy còn Trưởng Sa thì sao?

Trưởng Sa: Trưởng Sa thì chỉ được vào những tên thành viên ưu tú nhất của phòng trưởng Trưởng Sa thôi, còn đi uống cà phê thì Trưởng Sa thì thay cho những bên sinh viên bắt buộc phải thôi học đó, tiếp tục lại của họ sẽ bắt những người khi mà đang còn đi mái ấm nhà trưởng Sa mà bắt đầu học thì nó không hợp lý. Họ bắt đầu học vì lý do cá biệt thì cũng không thể nói được, còn đây thì bắt đầu học vì lòng yêu nước. Yêu nước mà bắt đầu học thì Trưởng Sa nghĩ rằng đây là một vấn đề rất là đau lòng, đau lòng lắm!

Tác động ngược của việc đàn áp

Khánh An: Vâng. Các bên có nghĩ rằng những người đi mà nhà nước Việt Nam đang làm, cách hành xử đối với những người biểu tình - những người yêu nước - đã vô tình đẩy người ta đến phía đối

có ở bên kia, tức là phía đối nghịch của việc chính quy hay không? Chúng ta nhìn thấy có một số bên trong đây họ rất là bình thường nhưng mà khi họ tham gia biểu tình thì sau đó họ bắt đầu hành động, rồi họ bắt đầu tìm hiểu những vấn đề của đất nước và họ cảm thấy có rất nhiều điều không công bằng, những điều xấu trong xã hội. Thế thì các bên có thấy những điều này đang xảy ra hay không và các bên cho rằng nếu các bên là chính quy thì các bên sẽ làm điều gì?

Kim Tiệp: Đúng rồi. Em cũng có cái cảm giác đấy. Tuy vì trước ngày đi biểu tình họ nói trước thì người ta nghĩ là mọi người tuân hành một cách rất ôn hòa, mọi người đứng trên lập trường và không hề đi xuống lòng đất để đem báo rất là thật và chế độ những khu vực họ phân chia Trung Quốc thôi.

Khi đoàn xe buýt đầu tiên đến và bắt đầu đàn áp, bắt đầu bắt bớ những người yêu nước thì khi nhìn thấy cảnh như thế, tự nhiên trong lòng ai cũng vậy thôi, nghĩa là thấy rất bức xúc. Em thì em càng muốn hô to hơn và em càng quyết là phải đi trước. Và khi mà đi được một đoạn thì bắt chận, họ quyết định là không cho em đi nữa mà cứ đi rất ôn hòa và chế độ khu vực họ phân chia Trung Quốc thôi.

Lúc đấy em đã gọi khóc. Lúc đấy em nhìn thấy một người, anh ấy là công an chìm và họ nào đi cùng đoàn thì anh ấy cũng hô khu vực cùng đoàn, và em đã nói là " Anh cảm thấy vì cái làm này của các anh là như thế nào? Đây là em đang báo về việc đang bảo chúng ta, những người dân đang bắt bớ, bắt đánh đập ngoài kia, cùng đang bảo mà tại sao các anh không báo về họ mà lại làm như thế này?

", thì em thấy cũng có

một số anh cúi mặt xuống và anh ấy nói là anh mà hô lên thì anh cũng bắt bớ.

Em cũng nghĩ là những người đó họ không muốn làm những công việc này, nhưng mà người trong những người đang rất hùng hăng, ngoài những người mà còn lòng yêu nước, còn lòng tự trọng trong người còn nghe lời nói của em, còn lời thì họ rất là hùng hăng và lao vào trong đoàn người để tiếp tục đàn áp, tiếp tục bắt bớ người. Họ đang nhìn những người yêu nước, cùng là đang bảo của họ mà như kẻ thù, không còn là người cùng một nước nữa. Bởi vậy em thì họ như là những con thú không còn biết cái gì nữa mà chỉ lao vào con mồi. Họ không còn là người cũng trong nước của em nữa.

Nhà nước sẽ như thế thì chế độ nhân dân càng xa nhà nước thôi, những vấn đề sau này họ cũng không còn tin tưởng vào nhà nước và những họ tiếp sau này kéo theo thì chúng ta không có thể kiểm soát được.

Khánh An: Vâng. Các bên khác thì có ý kiến thế nào?

Trần Ngọc Sa: Theo Trần Ngọc Sa thì Trần Ngọc Sa nghĩ rằng người nhà nước sẽ như thế thì chế độ nhân dân càng xa nhà nước thôi

những vấn đề sau này họ cũng

không còn tin tưởng vào nhà nước

và những họ tiếp sau này kéo theo thì chúng ta không có thể kiểm soát được. Như vậy thì rất khó cho chính phủ sau này. Ví dụ như nếu xảy ra chiến tranh thì nhân dân không hợp tác với nhà

nếu có thì 3 triệu đồng viên có đủ để mua sắm những vật dụng cần thiết này hay không? Không có đâu! Toàn bộ là do nhân dân cộng gộp.

Khánh An: Vâng. Nếu như ông đã từ chối tình nguyện theo về các địa phương thì bây giờ, các bạn sẽ tham gia đến khi nào? Các bạn có tiếp tục tham gia không? Các bạn có nghĩ rằng tình hình đến một lúc nào đó nó đem đến một kết quả như thế nào không?

Tiến Nam: Tiến Nam nghĩ rằng Tiến Nam sẽ vẫn tham gia đoàn biểu tình. Đến một lúc nào đó nhà nước sẽ chấp nhận những điều kiện chính đáng của người dân, những người kiên quyết - điều kiện công khai minh bạch hóa trong công cuộc đàm phán với Bắc Kinh và Trung Quốc, hay là khi nào nhà nước phải lên tiếng mạnh mẽ để phản đối sự gây hấn của Trung Quốc đối với người dân Việt Nam trên Bắc Kinh, không được đánh đập, không được bắt bớ, không được cướp bóc tài sản của họ, thì khi đó cuộc biểu tình tạm ngưng chứ không phải không đi nữa, có thể tạm ngưng.

Về tình hình vì yêu nước

Khánh An: Vâng. Cảm ơn Tiến Nam. Các bạn khác?

Kim Tiến: Em không thấy tin tức người dân bắt đánh đập nữa thì em sẽ không đi nữa, nhưng mà nếu như còn thấy tin tức người dân bắt bớ thì em không thể nào ngồi yên được ở nhà.

Lâm: Em nghĩ là nếu công an mà bắt mình như vậy đó, nói chung mình cũng sợ, vì ai cũng là con người thôi, ai cũng sợ thôi, nhưng mà dù sao càng đàn áp mình thì mình phải càng làm, tức là vì mình có làm sai gì đâu, mình chỉ đi biểu tình chống Trung Quốc, biểu tình trong hòa bình thôi, mình không làm gì sai hết mà công an đánh mình. Nói chung là mọi người rất là sợ, nhưng mà em nghĩ rằng càng sợ thì chúng ta càng phải nên làm, cho nên em nghĩ là em sẽ đi.

Hoàng Sa: Em, Hoàng Sa.

Khánh An: Mời Hoàng Sa.

Hoàng Sa: Đã có một ký kết là không đi biểu tình nữa, em đã bỏ ký vào tờ giấy đó rồi, chứ không mà nếu như mà Trung Quốc leo thang, tiếp tục leo thang và nó gây hấn, nó tàn ác nữa thì cho dù một chút cái tờ giấy như thế thì em vẫn sẽ tiếp tục xuống đường.

Khánh An: Vâng.

Kim Tißn: Đó, đó. Nghe chä Hoàng Sa thì em cũng góp phßn là em đã ký bßn năm lßn rồi, nhäng mà ngä i ta bä o là bây giờ cho cäng ngä i ta cũng đä c, nhäng mà bây giờ giä sä nhä em bä bät tiäp mà muän cho ngä i ta đi tù cũng đä c. Các anh bä o là "Cäng ngä i ta đi", nhäng ghi rõ täi danh: đây là täi yêu nä c. Bây giờ bät ghi vào biên bßn täi là ngä i yêu nä c thì ngä i ta sä ngä ng đi, còn không thì ngä i ta sä vän đi.

Khánh An: Vâng. Đó là lý lä rät là chính đáng cäa nhäng ngä i yêu nä c, phải không?

Hoàng Sa: Khi mà đät nä c mình gäp nguy khän thì nhäng tä giäy đó đäi väi em không còn ý nghĩa gì, thäm chí là sinh mäng em cũng mäc kä thôi, täi vì xuäng đäng đä bä o vä.

Khánh An: Vâng. Rät cäm ßn bßn và tinh thän cäa bßn cũng là đäi điän cho tinh thän rät là bät khuät cäa ngä i phä nä Viät Nam. Thä còn Träng Sa thì sao?

Khi mà đät nä c mình gäp nguy khän thì nhäng tä giäy đó đäi väi em không còn ý nghĩa gì, thäm chí là sinh mäng em cũng mäc kä thôi, täi vì xuäng đäng đä bä o vä.
Hoàng Sa

Träng Sa: Träng Sa hoàn toàn đäng ý väi Hoàng Sa, đäng thäi Träng Sa chä có ý muän nói mät câu thôi là nhäng điäu gì xuät phát tä trái tim sä đän väi trái tim thôi.

Khánh An: Vâng. Cäm ßn các bßn rät nhiäu. Khánh An cũng cäm ßn täm lòng cäa các bßn và nhäng điäu mà các bßn đang làm cho rät nhiäu ngä i khác näa, nhiäu bßn trä khác, nhiäu bßn trä vän đang säng ä Viät Nam nhäng mà hoàn toàn không biät gì đän chuyän biäu tình chäng Trung Quäc nhä thä này. Mong räng trong täng lai nhäng điäu mà các bßn đang làm nhä thä này sä bäng mät cách nào đó đánh thäc đä c läng tâm cäa nhäng ngä i đang thi hành công vä và nhäng ngä i yêu nä c không còn cô đän, không còn lä loi näa.

Giới thiệu về nội dung tình huống về cảm đoán

Tên: Khánh An, phóng viên RFA

Thời gian: 10 Tháng 8 Năm 2011 19:42

Cảm ơn các bạn đã tham gia vào chương trình Cafe Wifi ngày hôm nay. Chào các bạn.